

„Петре, кълна се, че и азъ ще умра, както тебе, за отечеството, когато потрѣбва“.

Той повика слѣдъ това ученицитѣ по име. Всеѣки, като простираше ржка прѣдъ стѣната, повтаряше:

„Заклевамъ се“!

Тържеството се свърши, и ученицитѣ, наредени по двама, тихичко си тръгнаха.

К. Падарева.

ТРИТЪ ПЕЛТЕКЪ МОМИ.

(Приказка).

Една майка имала три дъщери, и тритѣ пелтливи. Дошло врѣме да ги искатъ годечари. Майка имъ ги събрала и почнала да ги учи: „Като дойдатъ годечари, ще ги посрѣщемъ всички, но вие нѣма да говорите; ще се ржувате, ще черпите и все ще мълчите.“

Дошли наистина годечари. Умжрили се прѣдъ тѣхъ момитѣ, стоятъ, мълчатъ и само слушатъ.

Въ това врѣме прѣзъ стаята прѣдрѣсва една мишка.

Най-малката сестра се забравила и извикала:

— Митка, мамо, митка!

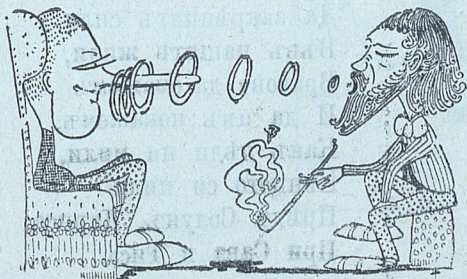
— Мълти, мали, — сбутала я втората сестра. — Нали лете мамо да мълтимъ!...

— Нито тѣмъ доволила, нито те довола — обадила се най-голѣмата.

Годечаритѣ ги узнали, че сж пелтливи, и си отишли, безъ да ги поискатъ.

Разказва *Недѣлка,*

уч. отъ II отдѣл.

МОЕТО СУРВАКИ.

Ще сурвакамъ татка, мама,
Свака, леля, батя,
На другарчета далечни
По карта ще пратя.

Ще имъ пѣя да се роди
Жито, грозде, сливи
Тазъ година изобилно,
Че да сж щастливи.

А на Бога ще се моля
Да не ни забравя,
Да ни дари здраве, сила,
Да не ни остави.

Саша.

ПОДАРЪКЪ.

Днесъ отъ Плѣвенъ
Моятъ тати
Харна книжка
Ми изпрати.

Важъ, що хубости
Съдържа —
Скъпо азъ ще я
Подвържа!

Чети, Пенчо,
Нейни листи,
Но пази ги
Да сж чисти!

К. Стефановъ

НЕДОРАЗУМѢНИЕ.

Като закланъ. — Татко, какво значи спи като закланъ? — пита Тотю.

— Значи, че нѣкой си спимного добръ, непрѣкъснато, продължително — отговаря бащата.

Вечерта бащата пита Тотя:

— Е, Тотю, днесъ работи ли добръ въ училището?

— Да, татко — отговаря самодоволно той; — днесъ работихъ като закланъ...